

GALERIE   
HAUEROVA 4  




**JÁN HUŇADY**  
**PARALELNÍ POLE**



# JÁN HUŇADY PARALELNÍ POLE



11. 10. 2022 [18.00]

[kurátor výstavy] Miroslav Zelinský  
[výstava potrvá] 6. 11. 2022

Maliř, grafik, designér a pedagog Ján Huňady (nar. 1966) absolvoval Střední umělec-koprůmyslovou školu v Bratislavě a v letech 1994–1999 katedru výtvarné tvorby na Pedagogické fakultě nitranské univerzity. Je členem SVU – Združenia výtvarníkov N'89, Umeleckej besedy Slovenskej. Má vlastní grafické studio a pedagogicky působí na univerzitě v Nitře.

Spolu s kunsthistoričkou Evou Kapsovou je autorem monografie Město v umění, brandingu a typografii, která se věnuje roli vizuality v městském prostoru na příkladu slovenské Nitry.

Autorova volná tvorba malířská a grafická vychází z iniciativ českého a slovenského figurálního i abstraktního umění šedesátých let. V těchto východiscích ovšem nerezignuje na reálný až narativní základ svých děl. Nepopírá, že někde opravdu jde o figuru, byť zachycenou pouze v konturách a barevně vsunutou do abstraktního pozadí. Obdobným způsobem pracuje s krajinou, která se mu stává podstatou pro tvarové i barevné intervence ve druhém plánu. Právě konfrontace ostrých horizontálních nebo vertikálních linií, za kterými spíše tušíme, než vidíme mírně zvlněnou krajinu autorova rodného Ponitří, kraje, kde se daří vínu jako málokde jinde na Slovensku, právě tato výrazná tvarová konfrontace zvyšuje divákovu napětí a vyvolává potřebu nahlédnout za „obraz“. Kromě krajiny jako takové však za průhledy najdeme i krajiny lidských těl. Svět Huňadyho obrazů je zalidněn, ale jaksi cudně, mlčenlivě, naslouchavě. Vytváření dvou paralelních plánů je principiálním dialogem, který autor vede nejen s krajinou, lidmi, kteří ji zabydlují, ale především sám se sebou. Výrazná barevnost v celém barevném spektru, možno říct až nespoutaná, spolu s velmi uvolněným rukopisem širokého štětce silně dynamizuje divácký zážitek a vede až k úvahám o jakémsi „novém psychedelismu“. Vezměme si z něj jen zjištěnou schopnost intenzivního emocionálního vnímání a prožívání a ochotu se o tento stav bdělé emoce podělit ve výtvarném díle. I toto je příznakem přiznávané dialogičnosti na nejružnějších úrovních, výrazové, tematické, psychoemotivní, sebereflexivní. A role dialogu v dnešní společnosti, jeho potřeba, ba nutnost, jsou jednou z podmínek přežití naší civilizace. A nemylme se, vždyť na tento velký úkol je dnes vidět více než kdy jindy.

[GALERIE HAUEROVA 4] Po–Pá 10.00–18.00 hod.



GALERIE   
HAUEROVA 4  


